

ARNOŠT VAŠÍČEK
ZÁHADY
ČÍNY A TIBETU

MYSTERY
FILM

Nové objevy odhalují skrytá tajemství

MYSTERY
FILM

ARNOŠT VAŠÍČEK
ZÁHADY
ČÍNY A TIBETU

MYSTERY FILM

Ostrava 2007

Arnošt Vašíček: Záhady Číny a Tibetu

Mystery Film, Ostrava 2007

Copyright © Arnošt Vašíček

Veškerá práva vyhrazena. (All rights reserved.)

Tato kniha ani jakákoliv její část včetně fotografií nesmí být publikována, kopírována
či jiným způsobem šířena bez výslovného povolení.

Vydal: Arnošt Vašíček – Mystery Film, Mánesova 20, Ostrava

Fotografie: ČTK, Velká epocha a Arnošt Vašíček

Obálka, grafická úprava a sazba: Daniel Janošec

Vytiskla: Tiskárna Oldřich Harok, 739 34 Šenov

Mystery Film

Ostrava, 2007

ISBN 978-80-87730-04-1

Obsah

I. Říše draků **9**

Nebeské souboje – Unesený císař? – Živá zkamenělina – Neviditelná monstra – Dech vesmíru – Potomci bohů – Podivné ostatky

II. Tajemství písečného pekla **29**

Venuše mimo dohled – Ta holka je nějaká divná – Ostrov padlých andělů – Bitva s drakem – Jezero smrti

III. Podzemní svět **43**

Vojenské tunely – Lid dvou jazyků – Zelené světlo – Skryté cesty – Vládcové temnoty – Zkamenělá těla – Neznámí stavitelé – Černá propast – Kód třetího Tašilamy – Podzemní UFO

IV. Hon na fantoma **75**

Přísně tajné? – Utopené město – Nepochopitelný obr

- V. Relikty E. T. 86**
Sopečná vejce – Kamenné UFO – Pozůstatky mimozemské civilizace – Tajný kosmodrom? – Létající talíře v pravěku – Na vlnách rozporů – Vesnice vesmírných trpaslíků – Lovci z neznáma – Lama a bytost z neznáma
- VI. Poplach na obloze 124**
Létající národ – UFO, kam se podíváš
- VII. Nedobytné hroby 131**
Královna mumií – Visuté rakve
- VIII. Věštcí, světci, mágové 141**
Běžci s křídly – Poutníci z jiné dimenze
- IX. Divoch na útěku 149**
Potomci obrů? – Sněžný muž v termálních lázních – Těžký výběr – Nové setkání
- X. Neklid v hlubinách 156**
Nestvůra z kráteru

Kdo chce číst v budoucnosti, musí listovat v minulosti.

André Malraux

Lhasa má nádech něčeho tajuplného. Tímto „místem bohů“ prostupuje zvláštní atmosféra, která stírá hranici mezi světem, který vnímají naše smysly, a světem bohů... Není pouze místo, kde se dějí zázraky. Lhasa je zázrak.

Alexandra Davis-Nell

I. Říše draků

Vysoko na obloze se cosi zablýsklo.

Xiaobin se podívala pozorněji. Přímo nad její hlavou se vznášel podlouhlý objekt. Přes oslnující světelnou záři se těžko dalo rozpoznat, oč jde. Ta podivná věc vypadala jako drak s úzkým trupem, čtyřmi končetinami a mohutným ohonem.

Její přítel Li záhadného tvora pohotově vyfotil mobilem.

„Délku odhaduji asi na deset metrů. Pohyboval se zvolna směrem k jihovýchodu. Sledovali jsme ho, dokud nezmizel v oblacích,“ uvedl později.

Draka, který se v podvečer 6. srpna roku 2005 objevil nad budovou univerzitní knihovny v Jilinu, pozorovali také dva studenti práv Li Bing a Zhao.

Výpovědi všech čtyř očitých svědků spolu s fotografií letícího monstra otiskl deník The Epoch Times.

Pracovníci místní astronomické observatoře nezaznamenali nad městem žádný zvláštní jev.

Co tedy čtveřice mladých lidí vlastně viděla?

Nic? Jejich hlášení bylo jen studentská recese?

To stěží! O dracích by si v Číně dovolil žertovat jen málokdo. A navíc jsou zde ty fotky.

Objevil se neobvyklý atmosférický úkaz? Jakási hra světla a stínů, kdy oblaka, v nadcházejícím soumraku ozářená zapadajícím sluncem, náhodně vytvořila tvar draka? Nebo šlo o něco opravdu hmotného? Brázdilo oblohu umělé plavidlo? Nějaký stroj ve tvaru doutníku opatřený anténami nebo přístroji, které při pohledu zdola budily dojem končetin?

Tomu by napovídala výpověď Lia, který uvedl, že tělo draka se nejprve oslnivě třpytilo a pak zčervenalo. Nemohlo tento světelný efekt vyvolat zapadající slunce odrážející se od kovového trupu?

Li Bing a Zhao tvrdili, že nebe při přeletu draka podivně světélkovalo.

Byla to stopa zplodin, páry či plynu vycházející z pohonu?

Starověký mýtus o ohnivých dracích vypráví, že jde o tvory, kteří když jedí a pijí, tak nedýchají, jsou naprosto nehybní. V okamžiku, kdy začnou dýchat, spustí se silný vítr. Podle rakouského spisovatele P. Krazy je to popis létajícího stroje, který - pokud se do něj nakládá - je v klidu, ale když před startem spustí motory, okolní vzduch se zvíří. Trup se začne třást.

Básník Čhü-Jüan, žijící v letech 340 až 278 před Kristem, ve svém díle podrobně popsal, jak se hned dvakrát proletěl nad Čínou a pozoroval poušť Gobi i přilehlá pohoří z velké výšky. Po neobvyklé vzdušné cestě putoval „ve voze taženém čtyřmi draky“. Šlo ve skutečnosti o čtyři motory?

Bylo ono načervenalé „cosi“ nad Jilinem podobným vzdušným plavidlem?

O více než rok dříve, 22. června 2004, dva draci pluli nad Himálajem. V jednom okamžiku se přiblížili k letadlu ze Lhasy. Jeden z cestujících stihl vyfotografovat zadní část jejich těl s mohutným ocasem. Na snímcích lze rozpoznat vlnící se protáhlý trup s ostnatými výrůstky na zádech.

Obě události nevyvolaly v Číně příliš velký rozruch. Místní lidé o existenci draků nepochybují. Považují je za tajemná nadpřirozená stvoření, která ovlivňují chod přírody i celého vesmíru, dovedou prospět i ničit, chránit i odkrývat, ovlivnit osudy jedince i celého státu a národa. Mýty a legendy popisují desítky, možná i stovky případů pozorování nebo dokonce přímého kontaktu draků s člověkem.

Nebeské souboje

Za panování císaře Tsinga se odehrálo v Jaoung-Jangu severně od Pienu podivuhodné divadlo. Nejprve se objevilo bílé světlo, které vyšlo na oblohu z východu. Vydával ho ohromný bílý drak, který mířil k severozápadu, ukazoval kly a ryčel. Z druhé strany se z oblaků vynořil černý drak. Jeho přilet mocně zvířil vzduch. Z dračích těl začaly šlehat blesky. Přestřelka trvala přes tři hodiny. Úměrně, jak se k sobě draci přibližovali nebo se vzdalovali, padaly z oblohy silné provazce deště. Ničivá průtrž mračen ustala, až když se černý drak zřítit k zemi a bílý vystoupal vysoko na nebe a odletěl.

Pozorování podobných bitev a jejich zákonitých průvodních jevů vedla k přesvědčení, že někteří létající draci mohou

do svých obřích těl pojmout ohromné množství vody a v případě potřeby ji vypustit na zemi.

Čínské historické záznamy popisují, jak v roce 540 „... draci bojovali u rybníka K'uh o. Šli na západ... V místě, kudy prošli, byly všechny stromy zničené.“

Ve stejný čas dochází k podobné události na britských ostrovech. Tyranský král Vortigern vyhnal právoplatné následníky trůnu. Aby posílil svou bezpečnost, chtěl v horách postavit nedobytnou pevnost. Její stěny se však – neznámo proč – vždy zřítily. Kouzelníci králi radili, aby zdivo spojila krev muže, který nemá smrtelného otce. Vojáci prohledávali celé království, až našli sedmiletého chlapce jménem Merlin. Jeho matka, princezna Dyfedy, žila v klášteře. Tvrdila, že ji znásilnil padlý anděl. Plod nechtěné lásky Merlin tedy nebyl synem člověka. Když ho přivedli před krále, vysmál se jeho kouzelníkům a odhalil pravou příčinu hroucení věže. Pod jejími základy spali dva draci, červený a bílý. Když byli vykopáni a probuzeni, dali se do zuřivého boje. Červený drak porazil bílého, ale na svá zranění také zemřel.

Merlin se pak stal proslulým čarodějem.

Jsou podobné zprávy o soubojích draků poněkud zmatečným svědectvím o nějaké přírodní katastrofě, která udeřila shora? Z první poloviny 6. století nemáme žádný záznam o průletu komety či velkého asteroidu. Zasáhly tedy Zemi meteority?

V srpnu, okolo svátku svatého Vavřince, nás navštěvují Perseidy. Tento meteorický roj se uvolnil z komety Swift-Tuttle. Vléta do atmosféry rychlostí zhruba 60 kilometrů za sekundu a září ve výškách okolo 100 kilometrů nad zemským povrchem. V řídkých vrstvách atmosféry se jednotlivé kousky úplně rozpadnou a odpaří. Ale co kdyby s nimi přiletěly o něco větší exempláře?

Představme si tu situaci. Velké množství „vesmírných balvanů“ se přiblíží k naší planetě. Nejmenší z nich shoří v atmosféře. Kdo kdy viděl na noční obloze padat hvězdu, ať tento oslnivý efekt násobí sty a tisíci. Žhnoucí létavice vytvoří úžasné divadlo. Několik hodin křížují atmosférou a snadno vyvolají dojem draků vystřelujících blesky. Pokud některý z větších meteoritů dopadl na zem, mohl způsobit lokální zemětřesení. Budovy v okolí se zřítily. Byl červený drak, nalezený v základech zničeného hradu krále Vortigerna, ve skutečnosti meteorit s vysokým obsahem železa?

A katastrofa pokračovala. Tlaková vlna zničila stromy. Zvýšená prašnost v ovzduší spustila přívalový déšť. Po něm naopak nastalo sucho. Viditelnost se pronikavě zhoršila. Prudce se ochladilo.

Letopisy potvrzují, že počasí v té době „zešlélo“ i na jiných místech.

„Slunce ..., zdá se, ztratilo svoje obvyklé světlo a objevuje se v modravé barvě. Nevidíme žádné stíny našich těl v poledne, cítíme, že mocná síla slunce je zesláblá, a úkazy, které normálně doprovázejí zatmění Slunce, se prodloužily téměř na celý rok. Léto jsme měli bez tepla. Úroda byla promrzlá od severáků,“ napsal italský dějepisec Flavius Cassiodorus o roku 536.

Lydus to potvrzuje: „Slunce se stalo matným ... po téměř celý rok ... tak, že plodiny zašly v nevhodném čase.“

„... celý tento rok bylo nejvíc hrůzných znamení. Sluneční světlo bylo bez jasu ... a zdálo se tak neobyčejné jako Slunce v zatmění, jeho paprsky nebyly jasné,“ přidává Procopius a Michael Syrian upřesňuje: „Slunce se zatemnilo a jeho temnota trvala osmnáct měsíců. Každý den svítilo okolo čtyř hodin, a ještě toto světlo bylo jen slabý stín... Všechny druhy ovoce nezrály a víno chutnalo jako kyselé hrozny.“

V Číně „hvězdy byly ztraceny z dohledu po tři měsíce“. Záznamy ukazují, že světlo slunce se ztlumilo a sníh byl k vidění uprostřed léta. Rozšířil se hladomor a uprostřed nepokojů císař opustil hlavní město.

V letech 536 až 540 dochází k častým soubojům draků. Ve stejném období se Země potýkala s neobvyklými rozmarnými počasí. A nebylo to poprvé.

Unesený císař?

Žena spatřila, jak z nebe padá podivně zářící mrak. Oslnivé žluté světlo ji pohltilo a zbavilo vědomí. Když se probudila, cítila, že se cosi stalo. Po devíti měsících porodila chlapce. Dala mu jméno Gon-sung. Později, když porazil místní náčelníky, sjednotil původně zneprátené kmeny a vytvořil na území Číny první jednotnou říši, se stal známý jako Chuang Ti, Žlutý císař.

O jeho neobvyklých schopnostech se vyprávějí četné legendy. Vynalezl prý loď i vůz. Zdokonalil zemědělství a stavbu obytných budov. Poskytl podklady pro sepsání první lékařské knihy. Sestavil nejstarší kalendář. Jeho žena naučila Číňany vyrábět hedvábí a ministr vymyslel první čínské znaky.

Žlutý císař jako by čerpal vědomosti z jiného světa, jako by přejímal znalosti jiné, vyspělejší civilizace. Vlastnil letku vznášedel ve tvaru obrovské mísy. V těchto starověkých UFO cestoval za Vládce nebes. Někdy se s bohy radil prostřednictvím téměř čtyři metry vysokých trojnožek, v nichž visela „nádoba“ o obsahu asi sto litrů. Šlo o magickou věštec-kou pomůcku, nebo skutečné technické zařízení umožňující komunikaci na dálku?

Možná to byla obdoba afrických tamtamů. Podle prvního čínského dějepisce S'ma Čchieny totiž Žlutý císař toužil rozeznít zvuk hromu po celém vesmíru. Proto zabil boha hromu a z jeho kůže si vyrobil buben. Z kosti dalšího nebeského stvoření zhotovil paličku. Když pak na kosmický buben bubnoval,

Tajemné zmizení Žlutého císaře se nikdy nepodařilo vysvětlit.

„... byl zvuk slyšet do vzdálenosti pěti set mil a celý svět povstal v posvátné hrůze“.

V roce 2597 před Kristem bylo Žlutému císaři 110 let. Odešel do pohoří Qian Shan. Na jednom z vrcholů vztáhl ruce k nebesům. Vtom ho obklopil vířící žlutý mrak. Když se rozplynul, nikdo již vládce neviděl. Na zemi zůstaly jen pantofle a část šatů. Říkalo se, že se v tom zvláštním oblaku snesl drak a odnesl císaře do říše věčné blaženosti.

Méně romantická část legendy připomíná, že ve stejném okamžiku se katastrofálně otrásla země a nedaleké město Chuang Ling roztrhalo devět draků.

Na místě, kde Žlutý císař zemřel nebo odkud záhadně zmizel, bylo o tisíce let později postaveno mauzoleum. Při jeho nedávné rekonstrukci dělníci objevili v hlubinách země meteorit. Přes 80 centimetrů dlouhý a 21 centimetrů široký